

ge. Og derfor har man jo kvalit rigtig mange dambrugsejere her i landet. Det er jo ellers et erhverv, der har en meget, meget stor og vigtig eksport til udlandet og beskæftiger mange mennesker.

Når så dambrugsejerne klagede deres nød til amterne, så var amternes svar, at det var en bekendtgørelse fra ministeren eller loven, der sagde, at de ikke måtte give mere foder. Og vi må nok sige, at bekendtgørelsen har været meget sådan på den ene side og på den anden side, og det har været uklart.

Det er da også kun glædeligt, hvis ministeren her vil love, at han vil prøve at komme med noget, der er mere klart, og som betyder, at den enkelte dambrugsejer må sætte produktionen op, nøjagtig ligesom det er nødvendigt for en landmand, der investerer.

Vi må jo også sige, når vi læser de tilsynsrapporter, som kommer hvert eneste år, i hvert fald i de sidste 6-7 år, at det selvfølgelig er glædeligt, at der har været en forbedring år for år.

Jeg har taget et par enkelte avisartikler med: »Dambrug forsvinder helt«. Der er et amt, der har købt Blåkilde Dambrug. Det vil sige, at man kan tvinge en dambrugsejer så langt i knæ, at Miljøstyrelsen med borgernes penge i lommen kan komme og overbyde, sådan at en dambrugsejer simpelt hen ikke kan sige nej. Det er jo det, der sker for dambrugsejere omkring Skjern Å. Når det er offentlige midler, altså andres midler, man har at dele ud, så kan man jo købe folk til alverdens ting.

»Dambruget rystet over ændringer i slusedrift«. Det er ikke bare amterne og deres miljøkendelse, der er et problem for dambrugsejerne, det er også sluseproblematikken.

Dambrugsejerne er et folkefærd, vi burde forsøge at værne om, for de har været jaget nu i 20 år, og derfor støtter vi det her beslutningsfor-slag.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis dambrugsordfører er fraværende, skal jeg sige et par bemærkninger på hans vegne.

Så vidt man kunne forstå på ministerens noget omstændelige redegørelse, var det beslutningsforslag, som vi behandler her, dybest set overflødig, men hvad der er endnu værre, er, at det også er helt utilstrækkeligt.

Til forskel fra forslagsstillerne så mener Enhedslisten ikke, at der skal tages udgangspunkt i, hvilke miljøforbedringer der kan opnås

alene ved at benytte den mindst forurenende teknologi. Der skal også være sikkerhed for, at dambrugene ikke forringer vandkvaliteten i åen, at man ikke belaster åens vandføring væsentligt, og at man ikke begrænser fiskenes vandringsmuligheder. Og hvis det ikke kan opnås selv med den mest miljøvenlige teknologi, skal der efter vores opfattelse slet ikke være noget dambrug.

I det hele taget tror vi ikke rigtig på, at det konventionelle dambrug kan komme til at balancere acceptabelt med naturen. Vi mener, der skal udvikles et økologisk dambrug, hvor næringsstofkredsløbet er sikret, og hvor medicin kun anvendes i ekstraordinære tilfælde. Det betyder også, at man skal se på, hvad der foregår inde i dambruget og ikke alene ved udledningen.

Enhedslisten har under finanslovforhandlingerne været med til at få gennemført midler til et blåt Ø-mærke for økologisk fiskeri, og det var jo noget, som også på et senere tidspunkt kunne udvikles til at gælde for økologiske dambrug.

Fisk er en god måde at omdanne vegetabilsk foder og animalsk affald til kød, som er langt mere effektiv end den omdannelse, der sker hos andre husdyr, og derfor er vi faktisk indstillet på, at man skal bevare dambruget som et primært erhverv i Danmark, men problemerne med det konventionelle dambrug mener vi altså er for store.

I de økologiske dambrug vil belægningsgraden selvfølgelig være lavere. Det giver mulighed for, at fiskene i nogen grad kan udnytte naturligt foder som f.eks. myggelarver og stankelbenslarver. Til gengæld sikrer man, at vi ikke skal bruge medicin, hormoner osv. osv., som det finder sted i det industrielle dambrug i dag.

Vi mener, at noget af løsningen ligger i at komme frem til det begreb, som man kunne kalde det økologiske dambrug. Hvis det økologiske dambrug får et statskontrolleret blåt Ø-mærke, ja, så vil disse produkter, der kommer fra dambrugene, også kunne få en højere pris, for det viser al erfaring, at økologiske produkter kan. Det vil også betyde, at dambrugerne får en ny chance og vil kunne overleve på længere sigt, måske endda med bedre økonomi, og vi undgår, at kommunerne efterhånden opkøber alle dambrugene og lukker dem.

Dér må vi sige, at vi ser intet visionært og ingen langsigtede mål med hensyn til at redde dansk dambrugs væsen i dette beslutningsfor-slag. Det er overflødig, og det løser ikke de problemer, som dambruget står over for på sigt.